

Câu Chuyện Vườn Ê-đen

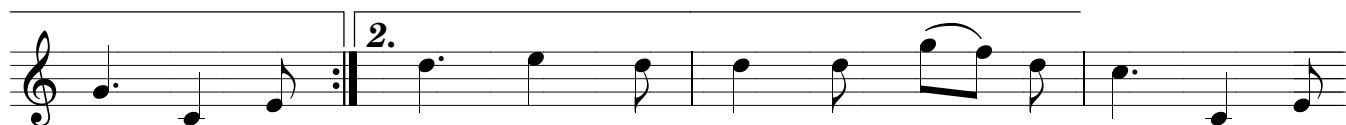
Lữ Hành

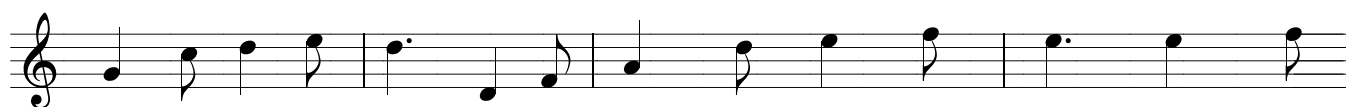
1. Vườn Ê - đen muôn sắc tươi xinh, bàn tay Chúa tô thắm hữu
(Từ bụi) tro Chúa nắn con người, Ngài thổi hơi ban tẩm linh
2. Và từ đây thế giới u buồn, vườn Ê - đen nay vắng bóng
(Dù tội) lỗi Chúa vẫn yêu thương, Ngài đoan hứa ban Đấng Cứu

tình. Ngàn hương hoa muôn cây muôn sắc, nắng lung linh chiếu toả buổi bình
hôn. Và yêu thương trao ban thế...
người. Và chim muông thổi ngân câu hát, nắng xinh xưa nay nhạt nhòa u
Đời, là Con Cha - Ngôi Hai yêu...

minh. Từ bụi... ...giới, với trăng sao tinh tú trên trời. (Đàn...)
ám. Dù tội... ...dấu cứu muôn dân thoát ách lưu đày. *To Coda*

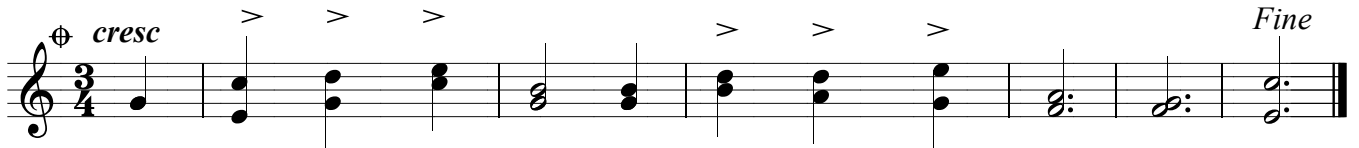
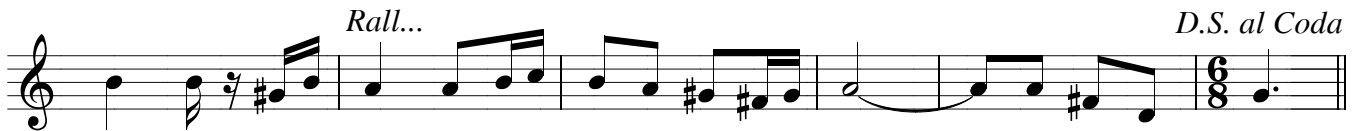
Một ngày đang vui bước dạo chơi, con người say
("Có) phải Thiên Chúa đã dẫn người, chớ đừng ăn
(Thế) là E - va ngắt quả cấm quên lời Thiên

sửa hát thành thơ. Bỗng chợt, Xa - tan đến gần bên, lời đen
cây trái trường sinh. Chờ ngại này người cứ dùng đi, lòng sẽ
Chúa đã truyền răn. Thế rồi, khi con mắt mở ra, họ mới

tối mưu mô hiểm ác: " Có ...
thấy trăm điều kỳ thú." Thế ...
thấy thân mình trần... ...trông. (Đàn...)

Toàn dân đang ngóng chờ, toàn dân đang ngóng chờ, đợi Chúa.